

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/148/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200627
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3812200627.3

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠOM KUŠNÍROM s.r.o., Údernícka 5, Bratislava proti odporkyni H. P. nar. XX.X.XXXX, bytom XX. augusta XX/XX, P., zast. vedľajším účastníkom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 1.745 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie z a s t a v u j e .

Navrhovateľ je p o v i n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 177,92 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi istinu 1.745 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 1.419,27 eur od 9.12.2006 do zaplatenia a žiadal priznať i trovy konania.

Súd na návrh navrhovateľa vydal dňa 26.7.2012 platobný rozkaz sp. zn. 5Ro 11/2012, ktorý nebolo možné doručiť odporkyni na adresu označenú v návrhu, lebo odporkyňa si v odbernej lehote súdnu zásielku neprevzala. Súd uznesením zo dňa 12.9.2012 zrušil platobný rozkaz pre nedoručenie odporkyne podľa § 173 odst.2 O.s.p..

Po podaní návrhu a vydaní platobného rozkazu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov oznámila vstup tohto združenia na stranu odporcu ako vedľajšieho účastníka podľa § 93 odst. 1 O.s.p..

Uplatnil i trovy konania.

Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 8.10.2012 uviedol, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákona. Poukázal na ustanovenie § 52 odst.2, § 53 odst.2, § 53 odst.3, § 53 odst. 5 a § 54 odst.1 Občianskeho zákona. Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky a to z dôvodu, že dodávateľ zmluvu vypovedal výpoveďou zo dňa 16.5.2006 a uplatnená suma sa stala predčasne splatnou najneskôr 16.6.2006. Nárok navrhovateľa sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe a keďže odchylné dojednanie, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech sú neplatné podľa § 52 odst.2 je celý jeho nárok premlčaný. Poukázal na dátum podania žalobného návrhu dňa 16.1.2012. Navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť, lebo nárok navrhovateľa je premlčaný, vznesol námietku premlčania a uplatnil i trovy konania v sume 177,92 eur.

Splnomocnený právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 29.10.2012 zobral návrh v celom rozsahu späť a zároveň zaslal i vyjadrenie k trovám konania vedľajšieho účastníka.

Uviedol, že právny zástupca združenia na ochranu spotrebiteľa oznámením o vstupe do konania, v ktorom vo väčšine prípadov ešte len žiada o zaslanie žalobného návrhu s prílohami za účelom oboznámenia sa s vecou, uplatňuje trovy konania. Navrhovateľ namieta prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli. Keďže sa právny zástupca združenia na ochranu spotrebiteľa ešte neoboznámil so spisovým materiálom, nie je možné, aby bola naplnená podstata úkonu právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia.

Ďalej uviedol, že cieľom združenia na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícií vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, lebo samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať i záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemožno uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Poukázal na ustanovenie § 25 odst.1,2 z. č. 250/2007 Z. z., kedy zákonodarcu upravuje, kedy môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo, kedy môže byť účastníkom konania. Tiež upravuje, kedy môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. V súdnej veci ale o takýto prípad nejde. Z ustanovenia judikatúry vyplýva, že súd má v procesnej rovine povinnosť poskytovať spotrebiteľovi ochranu, skúmať napr., či spotrebiteľská zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobí značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C 58/2012, kde vyjadril právny názor, že úmyslom zákonodarcu bolo, aby združenie na ochranu spotrebiteľa vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, prípadne ho podporí ministerstvo, z čoho vyplýva, že nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať, ak by to predsa len bolo z nejakého dôvodu nutné, tak bez práva na náhradu trov konania. Z opačného pohľadu, ak by musel právny zástupca zastupovať združenie na ochranu spotrebiteľa, v podstate nie je dôvod pre pribatie združenia ako vedľajšieho účastníka, keďže takéto združenie by nevedelo naplniť predmet činnosti.

Navrhovateľ vyslovil názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje) musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelnosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012, v ktorom odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor, že úvaha navrhovateľa, že vzhľadom na cieľ - ochranu spotrebiteľa, ktorý sleduje, má mať nárok na automatické ustanovenie zástupcu z radov advokátov, je však celkom mylná, nakoľko musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uvedený právny názor Krajský súd Bratislava doplnil a rozvinul v rozhodnutí sp. zn. 3Cob 259/2011, kde s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu, a to najmä na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa s odporcom kontaktoval) a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania, nepovažuje jeho trovy za účelne vynaložené.

Konštatoval, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co 100/2012 poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, v zmysle ktorého odvolací súd však neporušil tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 odst.2 a 3 Ústavy SR, ak mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ju nepovažoval za účelne vynaloženú, keď neboli

v príčinnej súvislosti s jeho profesným postupom v predmete konania. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co 36/2012 a v rozhodnutí sp. zn. 13Co 35/2012. Odvolací súd dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol v tom, že trovy konania v uplatnenej výške zo strany vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník v tomto konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani odporca nemá žiadnu vedomosť. Z tohto dôvodu výrok uznesenia súdu prvého stupňa o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi je nedôvodný.

Ďalej uviedol, že navrhovateľovi je známy postup právneho zástupcu vedľajšieho účastníka pri uplatňovaní a vyčíslení trov právneho zastúpenia, namieta úkon právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, nakoľko navrhovateľovi nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom. Navyše, vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach a opäť zdôraznil, že má za to, že takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí aj Okresný súd Bratislava II. sp. zn. 13C 14/2012. Advokát zrejme považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do tohto konania, o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť a aj zároveň oznámiť, že si uplatňuje trovy konania (súdu nie je známe, či združenie malo vedomosť o tom, že do konania vstupuje). Z uvedených skutočností vyplýva pre súd záver, že ani úkon prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, nie je úkon v tomto konaní preukázaný, keďže je zrejmé, že advokát nemal vedomosť o predmete sporu a trov, ktoré si advokát za tento úkon uplatnil, nie sú trovami účelne vynaloženými. Právny zástupca združenia takýmto spôsobom, teda oznámením o vstupe združenia do konania, žiadosťou o zaslanie žalobných návrhov na priznanie trov konania, čo súd hodnotí ako neobvyklé, vstupuje do množstva konaní, o čom má súd vedomosti z jeho rozhodovacej činnosti. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV. v rozhodnutí sp. zn. 8C 303/2011, kde je uvedené, že napokon treba poukázať na to, že vedľajší účastník v zastúpení advokátom, v jednom písomnom podaní, ktoré súdu doručil okrem námietky premlčania neuvádza žiadne konkrétne námietky alebo skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na túto konkrétnu vec, ale predstavujú iba výpočet všeobecne formulovaných tvrdení obsiahnutých už vo všeobecných vzoroch podaní zverejnených na internetovej stránke vedľajšieho účastníka v konaniach.

V závere svojho stanoviska uviedol a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012, paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých by pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočné navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný názor vyjadril i Okresný súd Bratislava v rozhodnutí sp. zn. 7C 77/2011.

Navrhovateľ sa domnieva, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a to na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať s použitím ustanovenia § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Podľa § 96 odst.1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 odst.2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 odst.3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Navrhovateľ zobrať návrh späť pred začatím pojednávania písomným podaním zo dňa 29.10.2012, preto súd akceptoval toto späťvzatie, ku ktorému nebol potrebný súhlas odporcu ani vedľajšieho účastníka. Preto súd konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil.

Podľa § 146 odst. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy konania.

Tým, že navrhovateľ zobrať návrh späť v celom rozsahu, zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Preto súd aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenie. Navyše navrhovateľ pri späťvzataní návrhu neuviedol z akého dôvodu zobrať návrh späť. Len z podania vedľajšieho účastníka súd zistil, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, nakoľko dlh odporcu bol premlčaný. Až po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ zobrať návrh späť, zrejme pre vznesenú námietku premlčania.

Na základe vyššie uvedeného, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 177,92 eur.

Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Vo veci boli vykonané 2 úkony právnej služby (prevzatie eci a príprava a vyjadrenie z 8.10.2012) po 81,33 eur a 2 x režijný paušál po 7,63 eur

Súd neaplikoval ustanovenie § 150 O.s.p., nakoľko v danej veci nevidel prípad osobitného zreteľa, aby nepriznal náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Musí ísť celkom o výnimočný prípad a výnimočnosť by musela spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.